

180.000 Kč (měsíčně 12.000 Kč). V žalobě domáhá se žalobkyně především náhrady za ušlý výdělek 7.200 Kč měsíčně, úhrnem 108.000 Kč za trestní vazby. Mimo to však žádá náhradu 80.000 Kč za škodu, která prý jí vzešla tím, že při nastoupení vyšetřovací vazby musela celé své jmění předati svému synovi a že je tento vedl tak, že musel býti prodán i pár koní i valník, nebo za škodu, kterou utrpěla tím, že přišla následkem uvěznění o celý majetek, který tehdy měla, zejména, že 55.000 Kč spotřebovala na obhajování. Této náhrady 80.000 Kč se žalobkyně ve správním řízení nedomáhala. Proto ji nyní žalobou nemůže požadovati, soud se tímto nárokem věcně ani nesmí obírat a jest tudíž zamítnutí žaloby v příčině této částky již z tohoto důvodu oprávněno.

Čís. 9647.

Nebylo-li v advokátském sporu doručeno odpůrci podání, jímž strana oznámila, že ji zastupuje jiný advokát, platí p r o t i o d p ů r c i za procesního zmocněnce i nadále dosavadní advokát. Lhostejno, že odpůrce mohl za jednání seznati, že stranu zastupuje nový advokát, bylo-li v jednacím protokole uvedeno, že nový advokát jest jen zástupcem dosavadního advokáta. Byl-li rozsudek doručen původnímu advokátu, počíná lhůta k odvolání tímto doručením. Není přípustné, by původní advokát a nový advokát podali každý samostatné odvolání.

(Rozh. ze dne 13. února 1930, R II 24/30).

Žalobu o 43.000 Kč podal žalobcovým jménem Dr. Jaroslav K., advokát v Z., za něhož při prvním roku účinkoval jeho substitut Dr. B., při prvním ústním jednání byl přítomen za žalobce Dr. K. sám, při druhém nikdo. Za týden po tomto ústním jednání, dne 20. října 1928, předložil žalobce soudu jednoduchým podáním plnou moc, Dr. Vladimíra H-a jako »svého nového zástupce«; plná moc Dr. K-ovi soudně vypovězena nebyla. U dožádaného soudu, okresního soudu v M., dne 7. prosince 1928 byl za žalobce přítomen Dr. M., koncipient Dr. B-a, substituta Dr. K-a. Při posledním ústním jednání dne 8. června 1929 byl za žalobce přítomen Dr. H., při čemž bylo uvedeno zapisovatelem »substitut Dr. K-a«. První soud doručil rozsudek dne 28. června 1929 Dr. K-ovi a po druhé dne 6. září Dr. Vladimíru H-ovi. Odvolání žalobcovým jménem podal Dr. Vladimír H. 20. září 1929. O d v o l a c í s o u d odmítl odvolání jako opozděné. D ů v o d y: Nezáleží na tom, zda žalobce Dr. K-ovi plnou moc vypověděl soukromě, či zda se tak stalo naopak rovněž soukromě. Avšak ze skutečností, zjištěných ve spisu, jest viděti, že plnou moc žalobce Dr. K-ovi neodvolal tak, že odvolání plné moci mohlo býti doručeno žalovaným a mělo účinek i proti nim. Vzhledem k tomu platí proti žalovaným za žalobcova zástupce i Dr. K. i Dr. H. Rozsudek byl doručen Dr. K-ovi i Dr. H-ovi platně. Avšak lhůta k odvolání běžela žalobci od prvního doručení rozsudku Dr. K-ovi, takže končila 12. září 1929. Kdyby Dr. H. byl podal odvolání za žalobce do 12. září, bylo by se to stalo

včas. Ale odvolání podané jím 20. září 1929 jest pokládati za opožděné vzhledem k žalovaným a bylo je proto odmítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 36 c. ř. s. nabývá zrušení plné moci k vedení rozepře, způsobené odvoláním nebo výpovědí, proti odpůrci v rozepři právního účinku teprve, když mu zánik plné moci byl ohlášen, v právních věcech pak, v nichž jest nařízeno zastoupení advokátem, jako v souzeném případě, když mu strana oznámila, že jiný advokát jest ustanoven. Oznámení to má se státi doručením podání. Takové oznámení se podle spisů nestalo a nezáleží na tom, proč se to nestalo. Jest proto bezvýznamné, že při ústním jednání dne 8. června 1929, kde zastupoval žalobce nový právní zástupce, Dr. Vladimír H., mohl podle stěžovatelova mínění odpůrce zvědět o novém zástupci. Tato okolnost je tím méně rozhodná, ano podle záznamu v protokole o tomto jednání jest uvedeno, že Dr. Vladimír H. zastupuje žalobce jako náměstek Dr. Jaroslava K-a, a tento záznam je rozhodný, poněvadž o jeho opravu nebylo žádáno. Platí proto proti odpůrci v rozepři Dr. Jaroslav K. i nadále za žalobcova zmocněnce. Stěžovatel má ovšem pravdu potud, že se Dr. Vladimír H. platně stal jeho plnomocníkem. Z toho však plyne jen tolik, že byl stěžovatel proti odpůrci ve sporu Dr. Vladimírem H-ou platně zastupován. Že rekursní soud jest názoru opačného, odporuje odůvodnění napadeného usnesení. Se stěžovatelem jest souhlasiti i potud, že jest přípustné, by se strana dala zastupovati i několika advokáty, leč z toho zase jen plyne, že proti odpůrci v rozepři byl oprávněným zástupcem i Dr. Jaroslav K. i Dr. Vladimír H. a že se doručení rozsudku Dr. Jaroslavu K-ovi stalo proti odpůrci platně a účinně; důsledkem toho započala se však lhůta k podání odvolacího spisu dnem tohoto doručení, 28. červnem 1929, a jest odvolání, jež bylo podáno teprve 20. září 1929, opožděné. Názor stěžovatelův, že mohl i Dr. Jaroslav K., i Dr. Vladimír H. podati samostatný opravný prostředek, jest mylný a přičí se ustanovení prvního odstavce § 465 c. ř. s., podle něhož se vznášejí odvolání odevzdáním přípravného podání (odvolacího spisu) u procesního soudu první stolice, tedy jednoho spisu, nikoliv několika spisů.

Čís. 9648.

Žalobu o obnovu z důvodu § 530 čís. 7 c. ř. s. nelze podati na nejvyšším soudě, i když rozhodoval v základní rozepři ve třetí stolici.

(Rozh. ze dne 13. února 1930, Ck II 1/29).

Žalobu o obnovu, zadanou na nejvyšším soudě, jenž v základním sporu rozhodoval ve třetí stolici, n e j v y š š í s o u d odmítl.